

صادقی، قطب الدین، ۱۳۳۱ -

خط عشق: به همراه دوران بی گناهی و زنان صبرا، مردان شتیلا / قطب الدین
صادقی. - تهران: الست فردا ۱۳۸۲
۲۶۲ ص

ISBN 964-7170-31-9

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. نمایشنامه فارسی - قرن ۱۴. ۲. صادقی، قطب الدین، ۱۳۳۱ - ، مصاحبه ها.

الف. عنوان. ب. عنوان: دوران بی گناهی. ج. عنوان: زنان صبرا، مردان شتیلا.

۸۴۲/۶۲

خ ۴۷۳ الف / ۱۳۸۱ PIR

خ ۱۹۶ ص

۱۳۸۲

۱۳۸۲

۱۰۶۷۹ - ۸۲ م

کتابخانه ملی ایران

نمایشنامه

خط عشق

به همراه

دوران بی گناهی

و

زنان صبرا، مردان شتیلا

قطب الدین صادقی

انتشارات
المستشرق

خط عشق

(نمایشنامه)

به همراه دوران بی گناهی و زنان صبرا، مردان شتیلا

دکتر قطب الدین صادقی

حروف نگاری و صفحه آرایی: الست فردا

کلیه حقوق محفوظ است.

چاپ اول: ۱۳۸۵

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شماره نشر: ۲۰

قیمت: ۲۵۰۰ تومان

ناشر: مؤسسه فرهنگی، هنری، سینمایی الست فردا

ISBN : 964-7170-31-9

شابک: ۹۶۳-۷۱۷۰-۳۱-۹

تهران - صندوق پستی ۱۱۸۹ - ۱۳۱۳۵ تلفن: ۶۷۱۵۲۹۹

خط عشق

www.ketab.ir

نگارش و اجرای «خط عشق» تنها اشاره‌ی نمادین به گریز از ابتذال یا انکار ساده‌گرایی و ساده‌اندیشی نیست، صرفاً برای نشان دادن سرگذشتی واقعی تاریخی با توسل به ویژگی‌های دو ژانر پایه‌ی هنر نمایش، یعنی لودگی و تراژیک هم صورت گرفته است؛ بلکه دیدن یکی در چارچوب دیگری، اثبات توانایی بالقوه‌ی هنر نمایش و انعطاف کار بازیگران برای نشان دادن موضوع‌هایی جدی، بکر و واقعی با بکارگیری همان عوامل ساده و مصالح معمول و همیشگی لوده‌گری است. تحلیل و تفسیر بازیگران در فاصله‌ی صحنه‌ها نیز تنها جنبه‌ی اعتراضی یا آموزشی ندارد، بلکه این قسمت اساساً جزئی مهم از بافت نمایشنامه‌های با ساختار تحلیلی است؛ زیرا «بازگشت به گذشته» به‌عنوان مهمترین ویژگی فنی ساختار «نمایش تحلیلی» هیچ‌گاه بدون تفسیر و برداشت، یا رد و تأیید صورت نمی‌گیرد. شاید در نهایت به‌کارگیری همه‌ی ترفندها به این مناسبت بوده است تا نشان دهیم که چگونه در روند ماجرای نمایش، به‌جای تحریک احساسات زودگذر و سطحی، می‌توان نیاز به تفکر در آن مقوله را نشان داد و تأکید کنیم که از مشخصات بزرگ هنر نوین در روزگار ما، علاوه بر «آشنایی‌زدایی» و ایجاد «غرابت»، یکی نیز شکستن قواعد معمولی و کلاسیک، و آوردن ترفندهای فنی-تصویری به انحاء مختلف شکلی و محتوایی است. زیرا در معیار زیبایی‌شناسی نوین این اصل دیگر انکارناپذیر است که مابین امور و حوادثی که در پیرامون ما می‌گذرند، و نشان دادن همین

امور و حوادث در هنر، تفاوت‌های بسیار زیادی وجود دارد. مثلاً در مقوله‌ی «تئاتر هرگز نمی‌توان «واقعیت» را آن‌گونه که هست بی‌کم‌وکاست بازسازی کرد. به‌همین سبب به‌جای به‌کارگیری هر نوع نشانه‌ی «واقعی» و «واقعیت‌گرایی»، تا آنجا که میسر باشد، استعاره، نماد و قراردادهای حرکتی، دیداری و شنیداری را به‌کار می‌گیرند.

این شیوه که به آن «تئاتر الیته» یا «قراردادی بودن نمایش» می‌گویند، یقیناً تماشاگران را یاری خواهد داد تا «هنر واقعی نمایش» را با شکل‌های «دیدنی»، «مشابه» و «نزدیک به آن» اشتباه نگیرند؛ شکل‌هایی «اجرای» و «شبه نمایشی» که این روزها در همه‌جای جامعه ما به‌وفور دیده می‌شوند. زیرا به‌قول جامعه‌شناسان، جامعه‌ی امروز ذاتاً جامعه‌ی «نمایشی» یا جامعه‌ی «اجرای» است.

گروه هنر اعتقاد دارد که یکی از راه‌های رسیدن به هنر «نمایش ملی» علاوه بر پژوهش و کارکردن بر منظومه‌های حماسی عرفانی تفرلی و سایر منابع ادبیات کهن، الهام گرفتن از شکل‌ها و ژانرهای نمایش سنتی (تعزیه، روحوسی، خیمه‌شب‌بازی، نقالی و غیره) و به‌کارگیری جانمایی آیین‌ها و مراسم هزاران ساله این دیار، یکی نیز بازگشت به تاریخ ایران و سخن گفتن از شخصیت‌های تاریخی و فرهنگی این سرزمین است تا در پرتو آنها، ماهیت خود، تاریخ و فرهنگ خویش را بدون خودشیفتگی، ریا و یا هرگونه کژی ببینیم. نمایش «خط عشق» با این نیت نوشته، بازی و کارگردانی شده است و در جوهر خود ادای احترام به همه‌ی هنرمندان و فرهیختگان راستینی است که در طول تاریخ این سرزمین با هنر و قلم و تفکر خود در راه تعالی ذوق و اندیشه و روح جامعه، زره‌یی فروگذار نکرده‌اند و ای بسا عاشقانه جان شیرین بر سر این‌کار نهاده‌اند.

قطب‌الدین صادقی